

Obliczenia Naukowe - Lista nr 2

Jakub Jaśków

November 4, 2023

1 Zad

Opis

Powtórzyć zadanie 5 z listy 1. Usunąć ostatnią 9 z x_4 i ostatnią 7 z x_5 . Porównać i objaśnić wyniki.

$x = [2.718281828, -3.141592654, 1.414213562, 0.5772156649, 0.3010299957]$

$x' = [2.718281828, -3.141592654, 1.414213562, 0.577215664, 0.301029995]$

$y = [1486.2497, 878366.9879, -22.37492, 4773714.647, 0.000185049]$

Rozwiązanie

Modyfikujemy kod z zadania 5 listy 1 tak aby wartości odpowiadały tym z polecenia.

Wyniki

Table 1:

Float32	Function	New	Old
	forwards()	-0.4999443	-0.4999443
	backwards()	-0.4543457	-0.4543457
	maxToMax()	-0.5	-0.5
	revmaxToMax()	-0.5	-0.5
Float64	Function	New	Old
	forwards()	-0.004296342739891585	1.0251881368296672e-10
	backwards()	-0.004296342998713953	-1.5643308870494366e-10
	maxToMax()	-0.004296342842280865	0.0
	revmaxToMax()	-0.004296342842280865	0.0

Jak widać wyniki algorytmów dla typu **Float32** są takie same. Nie jest to szokujące, ponieważ zmiany w danych zostały dokonane na końcach precyzji **Float32**.

Wyniki dla **Float64** różnią się jednak znacząco. Porównując je do prawidłowej nowej wartości $sum(x', y) = -0.004296343192495245$ widzimy, że nowe wyniki nie tak bardzo różnią się od wartości prawidłowych. Różnica jest rzędu 10^{-10}

Wnioski

Zauważyć możemy, że o ile błąd bezwzględny dla obu danych wejściowych mają podobny rząd wielkości to wartości iloczynu znacząco się zmieniła, w wyniku czego błąd względny drastycznie zmalał. Wartość realna iloczynu skalarnego znacznie się zmieniła.

Na skutek wyżej wymienionych obserwacji możemy wywnioskować, że to nie wina dopasowania naszych algorytmów, ale uwarunkowanie zadania sprawia, że niewielkie zmiany danych wejściowych w znaczny sposób wpływają na wyniki.

2 Zad

Opis

Narysować wykres funkcji $f(x) = e^x \ln(1 + e^{-x})$ w co najmniej dwóch programach do wizualizacji. Policzyc granicę funkcji przy $\lim_{x \rightarrow \infty} f(x)$. Porównać wykres funkcji z jej granicą i wyjaśnić zjawisko.

Rozwiązanie

Do rozwiązania tego zadania użyjemy 4 różnych programów graficzny: **Wolfram Alpha**, **Symbolab**, **Julia**, **Desmos**. Wartości przedstawione na wykresach porównamy z limitem funkcji $\lim_{x \rightarrow \infty} (e^x \ln(1 + e^{-x})) = 1$.

Wyniki

Figure 1: Desmos

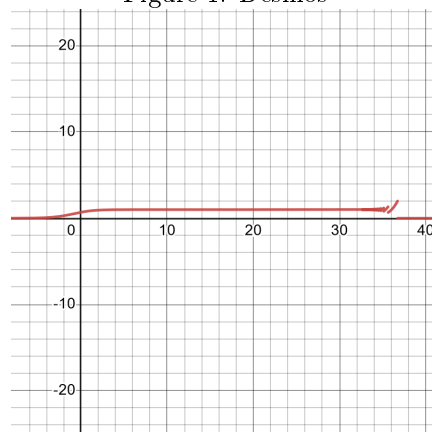

Figure 2: Wolfram Alpha - przybliżenie

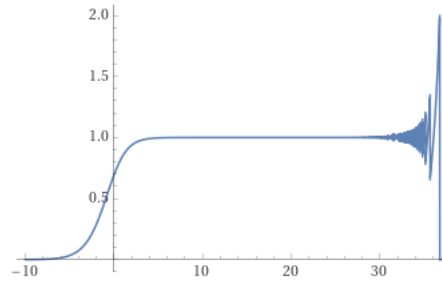

Figure 3: Julia - przybliżenie

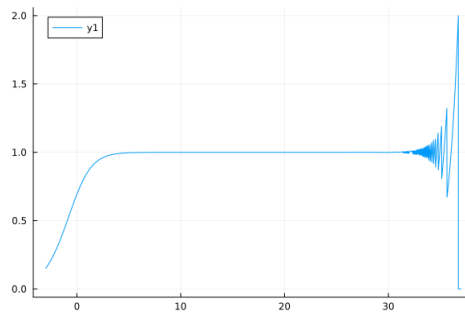
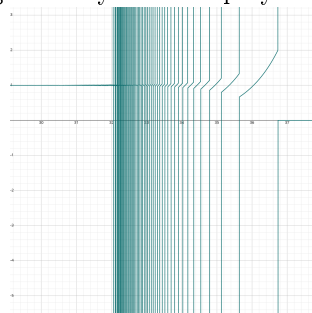

Figure 4: Symbolab - przybliżenie

Widać, że wykresy różnią się od prawdziwych wartości funkcji.

Wnioski

Wartość granicy funkcji odczytana z wykresu znacząco różni się od tej wyliczonej ręcznie. Dzieje się tak ponieważ dla dużych x wyrażenie w środku logarytmu $1 + e^{-x} = 1 + (\frac{1}{e^x}) \approx 1$, a $e^x * \ln(1) = e^x * 0 = 0$. Możemy zatem wnioskować, że zadanie to jest źle uwarunkowane, co potwierdzają aż 4 wykresy z odrębnych programów graficzno-matematycznych.

3 Zad

Opis

Rozwiązać układ liniowy $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$, gdzie \mathbf{A} to macierz współczynników $\mathbf{A} \in \mathbb{R}^{n \times n}$, a $\mathbf{b} \in \mathbb{R}^n$ to wektor prawych stron. Macierz \mathbf{A} generujemy dzięki funkcjom **hilb**(\mathbf{n}) ($n > 1$) oraz **matcond**(\mathbf{n}, \mathbf{c}) ($n = 5, 10, 15; c = 1, 10, 10^3, 10^7, 10^{12}, 10^{16}$), pobranym ze strony wykładowcy.

Prawidłowe rozwiązanie to wektor jedynek, czyli $\mathbf{x} = (1, \dots, 1)^T$. Naszym zadaniem jest rozwiązać równanie $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$ za pomocą dwóch algorytmów: eliminacji Gaussa ($x = A^{-1}b$) oraz $x = A^{-1}b$. Porównać policzony $\tilde{\mathbf{x}}$ z $\mathbf{x} = (1, \dots, 1)^T$, czyli **policzyć błędy względne**.

Rozwiązanie

Wykonujemy wyżej wymienione algorytmy w pętli for i odczytujemy wyniki.

Wyniki

Table 2: $hilb(n)$

n	cond(A)	rank(A)	Gauss Relative Error	Invert Relative Error
1	1.0	1	0.0	0.0
5	476607.2502425855	5	$1.6828426299227195 \times 10^{-12}$	$3.3544360584359632 \times 10^{-12}$
9	$4.9315375594102344 \times 10^{11}$	9	$3.8751634185032475 \times 10^{-6}$	$4.541268303176643 \times 10^{-6}$
13	$3.1883950689209334 \times 10^{18}$	11	0.11039701117868264	5.331275639426837
17	$1.249010044779401 \times 10^{18}$	12	13.707236683836307	10.516942378369349
21	$3.2902428208431683 \times 10^{18}$	13	44.089455838364245	34.52041154914292
25	$1.3309197502927598 \times 10^{18}$	13	7.095757204652332	21.04404299195525
29	$8.060274133463556 \times 10^{18}$	14	60.095450394724104	43.40383683199056
33	$1.1705237268888885 \times 10^{19}$	14	37.556822732776205	32.889697413799794
37	$5.871718859396612 \times 10^{18}$	15	13.974714130452178	16.39248770656996
41	$1.052376926308958 \times 10^{20}$	15	41.348771577098454	40.75749340255354
45	$1.1757348627810804 \times 10^{19}$	15	244.58124814685377	179.92316617880468
49	$6.145459250718421 \times 10^{18}$	16	24.15062009750964	35.92139018094681
53	$1.5742943175983743 \times 10^{19}$	16	845.0038584060173	744.7484527726867
57	$8.190646875595796 \times 10^{19}$	16	202.94297451029178	179.84690703784088
61	$9.02594600748171 \times 10^{18}$	16	70.48680315009305	67.11583016786831

Table 3: $matcond(n, c)$

n	cond(A)	rank(A)	Gauss Relative Error	Invert Relative Error	c
5	1.0000000000000013	5	$2.7194799110210365 \times 10^{-16}$	$1.1102230246251565 \times 10^{-16}$	10^0
5	9.999999999999993	5	$2.220446049250313 \times 10^{-16}$	$2.808666774861361 \times 10^{-16}$	10^1
5	1000.0000000000075	5	$1.3331924943818472 \times 10^{-14}$	$1.3197745560238665 \times 10^{-14}$	10^3
5	9.999999988554455e6	5	$3.199232142364538 \times 10^{-10}$	$1.4257906835893972 \times 10^{-10}$	10^7
5	1.0000033494643236e12	5	$2.036498994500373 \times 10^{-5}$	$1.8843214470258284 \times 10^{-5}$	10^{12}
5	6.688500865685893e15	4	0.5889024188140967	0.451559796704711	10^{16}
10	1.0000000000000007	10	$1.6088660122137096 \times 10^{-16}$	$3.3121136700345433 \times 10^{-16}$	10^0
10	9.999999999999993	10	$3.8459253727671276 \times 10^{-16}$	$5.301242283512285 \times 10^{-16}$	10^1
10	1000.0000000000341	10	$1.5780952360285983 \times 10^{-14}$	$2.0871838533448145 \times 10^{-14}$	10^3
10	1.0000000009265918e7	10	$4.6003538792904206 \times 10^{-10}$	$4.5321682416826476 \times 10^{-10}$	10^7
10	1.0000299226323792e12	10	$5.088133827453193 \times 10^{-5}$	$5.29604895008069 \times 10^{-5}$	10^{12}
10	3.722163178554466e16	9	0.20999773729554208	0.23783898505606685	10^{16}
20	1.0000000000000013	20	$4.3920512659784095 \times 10^{-16}$	$3.8218127502839273 \times 10^{-16}$	10^0
20	10.0	20	$3.979805003092567 \times 10^{-16}$	$4.2711132545550575 \times 10^{-16}$	10^1
20	1000.000000000008	20	$2.3048828947687884 \times 10^{-15}$	$1.3048309088140642 \times 10^{-14}$	10^3
20	1.0000000003904887e7	20	$2.302074075751533 \times 10^{-10}$	$2.4959292115882135 \times 10^{-10}$	10^7
20	9.999831732131125e11	20	$4.404089447858288 \times 10^{-5}$	$4.344454948384514 \times 10^{-5}$	10^{12}
20	9.624512830246104e15	19	0.04769860428854183	0.10502383733558494	10^{16}

Wnioski

Znając wskaźnik uwarunkowania macierzy oraz błąd reprezentacji wektora prawych stron jesteśmy w stanie oszacować błąd względny naszej metody pomiarowej.

Błędy względne wyliczone na podstawie obu metod są znaczące. Nawet małych rozmiarów macierz Hilberta posiada bardzo duży wskaźnik uwarunkowania. Rozwiązanie równań liniowych na macierzy Hilberta metodą Gaussa zdaje się być nieco dokładniejsze niż metoda odwrotnej macierzy.

W przypadku macierzy losowych o ustalonym wskaźniku uwarunkowania ciężko stwierdzić, czy któryś algorytm jest lepszy. Dla każdej macierzy błędy względne obu algorytmów są tego samego rzędu.

Skoro algorytmy działają w odpowiedni sposób dla macierzy losowych, oznacza to, że podpunkt w którym współczynniki równania określa macierz Hilberta jest zadaniem źle uwarunkowanym.

4 Zad

A

Opis

Naszym zadaniem jest zbadanie złośliwego wielomianu Wilkinsona:

$$\prod_{i=1}^{20} (x - i)$$

Sprawdź jak pakiet **Polynomials** języka Julia radzi sobie z wyznaczaniem pierwiastków wielomianu. Sprawdź czy wartości zwrócone przez pakiet faktycznie są pierwiastkami tego wielomianu.

Rozwiązanie

Wczytujemy współczynniki z pliku dostępnego na stronie wykładowcy. Używamy pakietu Polynomials do znalezienia pierwiastków wielomianu oraz sprawdzamy, czy faktycznie zerują wielomian.

Wyniki

Table 4: Pierwiastki wielomianu, wartości wielomianów

k	z_k	$ P(z_k) $	$ p(z_k) $	$ z_k - k $
1	0.9999999999996989	35696.50964788257	5.518479490350445e6	3.0109248427834245e-13
2	2.0000000000283182	176252.60026668405	7.37869762990174e19	2.8318236644508943e-11
3	2.9999999995920965	279157.6968824087	3.3204139316875795e20	4.0790348876384996e-10
4	3.9999999837375317	3.0271092988991085e6	8.854437035384718e20	1.626246826091915e-8
5	5.000000665769791	2.2917473756567076e7	1.8446752056545688e21	6.657697912970661e-7
6	5.999989245824773	1.2902417284205095e8	3.320394888870117e21	1.0754175226779239e-5
7	7.000102002793008	4.805112754602064e8	5.423593016891273e21	0.00010200279300764947
8	7.999355829607762	1.6379520218961136e9	8.262050140110275e21	0.0006441703922384079
9	9.002915294362053	4.877071372550003e9	1.196559421646277e22	0.002915294362052734
10	9.990413042481725	1.3638638195458128e10	1.655260133520688e22	0.009586957518274986
11	11.025022932909318	3.585631295130865e10	2.24783329792479e22	0.025022932909317674
12	11.953283253846857	7.533332360358197e10	2.886944688412679e22	0.04671674615314281
13	13.07431403244734	1.9605988124330817e11	3.807325552826988e22	0.07431403244734014
14	13.914755591802127	3.5751347823104315e11	4.612719853150334e22	0.08524440819787316
15	15.075493799699476	8.21627123645597e11	5.901011420218566e22	0.07549379969947623
16	15.946286716607972	1.5514978880494067e12	7.010874106897764e22	0.05371328339202819
17	17.025427146237412	3.694735918486229e12	8.568905825736165e22	0.025427146237412046
18	17.99092135271648	7.650109016515867e12	1.0144799361044434e23	0.009078647283519814
19	19.00190981829944	1.1435273749721195e13	1.1990376202371257e23	0.0019098182994383706
20	19.999809291236637	2.7924106393680727e13	1.4019117414318134e23	0.00019070876336257923

Table 5: Faktyczne pierwiastki wielomianu

k	$ P(k) $	$ p(k) $
1	0.0	0
2	8192.0	0
3	27648.0	0
4	622592.0	0
5	2.176e6	0
6	8.84736e6	0
7	2.4410624e7	0
8	5.89824e7	0
9	1.45753344e8	0
10	2.27328e8	0
11	4.79074816e8	0
12	8.75003904e8	0
13	1.483133184e9	0
14	2.457219072e9	0
15	3.905712e9	0
16	6.029312e9	0
17	9.116641408e9	0
18	1.333988352e10	0
19	1.9213101568e10	0
20	2.7193344e10	0

Wnioski

Jak widać na zamieszczonej powyżej tabeli 4 wyznaczone przez nas pierwiastki nie są dokładne.

Dlaczego tak się dzieje? Na ratunek przybywam nam tabela 5, na której widać, że prawdziwe pierwiastki wielomianu $P(x)$ nie zerują go. Dzieje się tak, ponieważ wartości współczynników przechowywane są w arytmetyce Float64. Dla małych współczynników tego wielomianu oznacza to pozbycie się kilku cyfr znaczących.

Na tabeli 4 można też zaobserwować mniemaną "złośliwość" tego wielomianu. Pomimo bardzo małych odchyłeń $|z_k - k|$ uzyskane przez nas wartości wielomianu Wilkinsona postaci $P(z_k)$ oraz $p(z_k)$ są **ogromne**.

Możemy zatem wnioskować, że zadanie to jest źle uwarunkowane.

B

Opis

Powtórzyć eksperyment **Wilkinsona** - minimalnie zaburzyć wielomian oraz wyjaśnić zjawisko.

Rozwiązanie

To samo co w podpunkcie A) powtarzamy dla podpunktu B). Zmieniamy tylko współczynnik -210 na $-210 - 2^{-23}$.

Wyniki

Table 6: Wartości wielomianu dla $p[2] = -210 - 2^{-23}$

k	z_k	$ P(z_k) $	$ p(z_k) $	$ z_k - k $
1	0.999999999998357+ 0.0im	20259.872313418207	$3.0131001276845885 \times 10^6$	$1.6431300764452317 \times 10^{-13}$
2	2.00000000000550373+ 0.0im	346541.4137593836	$7.37869763029606 \times 10^{19}$	$5.503730804434781 \times 10^{-11}$
3	2.99999999660342 + 0.0im	$2.3655796995492927 \times 10^6$	$3.320413920110016 \times 10^{20}$	$3.3965799062229962 \times 10^{-9}$
4	4.000000089724362+ 0.0im	$1.0018343680854071 \times 10^7$	$8.854437817429642 \times 10^{20}$	$8.972436216225788 \times 10^{-8}$
5	4.99999857388791 + 0.0im	$4.6254074679189965 \times 10^7$	$1.844672697408419 \times 10^{21}$	$1.4261120897529622 \times 10^{-6}$
6	6.000020476673031+ 0.0im	$2.0241763473292372 \times 10^8$	$3.320450195282313 \times 10^{21}$	$2.0476673030955794 \times 10^{-5}$
7	6.99960207042242 + 0.0im	$1.710626634091394 \times 10^9$	$5.422366528916004 \times 10^{21}$	0.00039792957757978087
8	8.007772029099446+ 0.0im	$1.869950954754733 \times 10^{10}$	$8.289399860984408 \times 10^{21}$	0.007772029099445632
9	8.915816367932559+ 0.0im	$1.3757318900886914 \times 10^{11}$	$1.160747250177049 \times 10^{22}$	0.0841836320674414
10	10.095455630535774- 0.6449328236240688im	$1.491101451791542 \times 10^{12}$	$1.7212892853670706 \times 10^{22}$	0.6519586830380407
11	10.095455630535774+ 0.6449328236240688im	$1.491101451791542 \times 10^{12}$	$1.7212892853670706 \times 10^{22}$	1.1109180272716561
12	11.793890586174369- 1.6524771364075785im	$3.2967412333942234 \times 10^{13}$	$2.8568401004080956 \times 10^{22}$	1.665281290598479
13	11.793890586174369+ 1.6524771364075785im	$3.2967412333942234 \times 10^{13}$	$2.8568401004080956 \times 10^{22}$	2.0458202766784277
14	13.992406684487216- 2.5188244257108443im	$9.545851019861934 \times 10^{14}$	$4.934647147686795 \times 10^{22}$	2.518835871190904
15	13.992406684487216+ 2.5188244257108443im	$9.545851019861934 \times 10^{14}$	$4.934647147686795 \times 10^{22}$	2.7128805312847097
16	16.73074487979267- 2.812624896721978im	$2.7421389712291324 \times 10^{16}$	$8.484694713563005 \times 10^{22}$	2.9060018735375106
17	16.73074487979267+ 2.812624896721978im	$2.7421389712291324 \times 10^{16}$	$8.484694713563005 \times 10^{22}$	2.825483521349608
18	19.5024423688181 - 1.940331978642903im	$4.252503605694188 \times 10^{17}$	$1.3181947820607215 \times 10^{23}$	2.4540214463129764
19	19.5024423688181 + 1.940331978642903im	$4.252503605694188 \times 10^{17}$	$1.3181947820607215 \times 10^{23}$	2.0043294443099486
20	20.84691021519479+ 0.0im	$1.3743593159265196 \times 10^{18}$	$1.5911084081430876 \times 10^{23}$	0.8469102151947894

Wnioski

Wartości przedstawione na tabeli 6 potwierdzają wnioski o złym uwarunkowaniu zadanie z punktu A. Marginalne zaburzenie jednego z współczynników wielomianu powoduje pojawienie się rozwiązań zespolonych. Zauważalny jest też wzrost wartości wynikowych wielomianów $P(z_k)$, $p(z_k)$ oraz $|z_k - k|$.

5 Zad

Opis

Wyznaczyć 40 pierwszych wyrazów ciągu:

$$p_{n+1} := p_n + rp_n(1 - p_n), \text{ dla } n = 0, 1, \dots$$

, gdzie $r = 3$ a $p_0 = 0.01$.

Sposoby wyznaczania ciągu:

1. Arytmetyka Float32
2. Arytmetyka Float32 z obcięciem p_{10} do 3 cyfr po przecinku ($p_{10} = 0.722$)
3. Arytmetyka Float64

Rozwiązanie

Ustawiamy odpowiednie parametry a następnie wykonujemy 10 iteracji pętli **for**. Kiedy wyjdziemy z pierwszej pętli tworzymy nową zmienną, która będzie reprezentowała $p_{10} = 0.722$. Znowu wchodzimy do pętli i wykonujemy następne 30 iteracji. Wszystkie wartości wyświetlamy na bieżąco w terminalu w sposób ułatwiający nam konwersję do tabeli.

Wyniki

Table 7: Zad 5.1 i Zad5.2

n	Float32	Float32 z obcięciem	Float64
0	0.01	0.01	0.01
1	0.0397	0.0397	0.0397
2	0.15407173	0.15407173	0.154071730000000002
3	0.5450726	0.5450726	0.5450726260444213
4	1.2889781	1.2889781	1.2889780011888006
5	0.1715188	0.1715188	0.17151914210917552
6	0.5978191	0.5978191	0.5978201201070994
7	1.3191134	1.3191134	1.3191137924137974
8	0.056273222	0.056273222	0.056271577646256565
9	0.21559286	0.21559286	0.21558683923263022
10	0.7229306	0.722	0.722914301179573
11	1.3238364	1.3241479	1.3238419441684408
12	0.037716985	0.036488414	0.03769529725473175
13	0.14660022	0.14195944	0.14651838271355924
14	0.521926	0.50738037	0.521670621435246
15	1.2704837	1.2572169	1.2702617739350768
16	0.2395482	0.28708452	0.24035217277824272
17	0.7860428	0.9010855	0.7881011902353041
18	1.2905813	1.1684768	1.2890943027903075
19	0.16552472	0.577893	0.17108484670194324
20	0.5799036	1.3096911	0.5965293124946907
21	1.3107498	0.09289217	1.3185755879825978
22	0.088804245	0.34568182	0.058377608259430724
23	0.3315584	1.0242395	0.22328659759944824
24	0.9964407	0.94975823	0.7435756763951792
25	1.0070806	1.0929108	1.315588346001072
26	0.9856885	0.7882812	0.07003529560277899
27	1.0280086	1.2889631	0.26542635452061003
28	0.9416294	0.17157483	0.8503519690601384
29	1.1065198	0.59798557	1.2321124623871897
30	0.7529209	1.3191822	0.37414648963928676
31	1.3110139	0.05600393	1.0766291714289444
32	0.0877831	0.21460639	0.8291255674004515
33	0.3280148	0.7202578	1.2541546500504441
34	0.9892781	1.3247173	0.29790694147232066
35	1.021099	0.034241438	0.9253821285571046
36	0.95646656	0.13344833	1.1325322626697856
37	1.0813814	0.48036796	0.6822410727153098
38	0.81736827	1.2292118	1.3326056469620293
39	1.2652004	0.3839622	0.0029091569028512065
40	0.25860548	1.093568	0.011611238029748606

Wnioski

Na tabeli 7 możemy zaobserwować, że początkowe wartości wyrazów ciągu są bardzo podobne. Dopiero dla $n = 19$ uwidacznia się znaczna różnica w wartości Float32 z obcięciem, a dla $n = 22$ także dla samej wartości Float32. Oddalenie się od siebie wartości spowodowane jest postępującą akumulacją błędów, którą zawdzięczamy między innymi potęgowaniu ukrytemu we wzorze ciągu.

Możemy zatem wnioskować, że wyznaczanie kolejnych wyrazów ciągu p_n jest procesem niestabilnym, ponieważ z każdą iteracją błędy nakładają się na siebie, potęgując rozstrzał pomiędzy wartościami oczekiwanymi a rzeczywistymi.

Nawet wartości p_n wyliczone w arytmetyce Float64 dla odpowiedni dużego n staną się **BARDZO** oddalone od rzeczywistości.

6 Zad

Opis

Rozważmy ciągi rekurencyjne wyrażone wzorem:

$$x_{n+1} = x_n^2 + c$$

Naszym zadaniem jest przeprowadzenie obserwacji zachowania ciągu, gdy $c = -2 \wedge x_0 \in \{1, 2, 1.9999999999999999\}$ oraz $c = -1 \wedge x_0 \in \{1, 0.75, 0.25, -1\}$.

Rozwiązanie

Aby uzyskać rozwiązania wystarczy przeprowadzić 40 iteracji wyrażenia

$$x_{n+1} = x_n^2 + c$$

dla danych wejściowych podanych wyżej oraz na bieżąco wyświetlać potrzebne nam wyniki w terminalu.

Wyniki

Table 8: Wartości x_n dla $c = -2$

n	$x_0 = 1$	$x_0 = 2$	$x_0 = 1.999999999999999$
1	-1.0	2.0	1.999999999999996
2	-1.0	2.0	1.9999999999998401
3	-1.0	2.0	1.9999999999993605
4	-1.0	2.0	1.999999999997442
5	-1.0	2.0	1.9999999999897682
6	-1.0	2.0	1.9999999999590727
7	-1.0	2.0	1.999999999836291
8	-1.0	2.0	1.9999999993451638
9	-1.0	2.0	1.999999973806553
10	-1.0	2.0	1.99999989522621
11	-1.0	2.0	1.999999580904841
12	-1.0	2.0	1.999998323619383
13	-1.0	2.0	1.999993294477814
14	-1.0	2.0	1.9999973177915749
15	-1.0	2.0	1.9999892711734937
16	-1.0	2.0	1.9999570848090826
17	-1.0	2.0	1.999828341078044
18	-1.0	2.0	1.9993133937789613
19	-1.0	2.0	1.9972540465439481
20	-1.0	2.0	1.9890237264361752
21	-1.0	2.0	1.9562153843260486
22	-1.0	2.0	1.82677862987391
23	-1.0	2.0	1.3371201625639997
24	-1.0	2.0	-0.21210967086482313
25	-1.0	2.0	-1.9550094875256163
26	-1.0	2.0	1.822062096315173
27	-1.0	2.0	1.319910282828443
28	-1.0	2.0	-0.2578368452837396
29	-1.0	2.0	-1.9335201612141288
30	-1.0	2.0	1.7385002138215109
31	-1.0	2.0	1.0223829934574389
32	-1.0	2.0	-0.9547330146890065
33	-1.0	2.0	-1.0884848706628412
34	-1.0	2.0	-0.8152006863380978
35	-1.0	2.0	-1.3354478409938944
36	-1.0	2.0	-0.21657906398474625
37	-1.0	2.0	-1.953093509043491
38	-1.0	2.0	1.8145742550678174
39	-1.0	2.0	1.2926797271549244
40	-1.0	2.0	-0.3289791230026702

Dla parametrów $c = -2$ i $x_0 \in 1, 2$ ciąg ten jest bardzo stabilny. Z każdą iteracją otrzymamy tą samą wartość. Natomiast dla $x_0 = 1.999999999999999$, czyli

bardzo małego odchylenia, po $n = 22$ uzyskane przez nas wyniki są chaotyczne.

Table 9: Wartości x_n dla $c = -1$

n	$x_0 = 1$	$x_0 = -1$	$x_0 = 0.75$	$x_0 = 0.25$
1	0.0	0.0	-0.4375	-0.9375
2	-1.0	-1.0	-0.80859375	-0.12109375
3	0.0	0.0	-0.3461761474609375	-0.9853363037109375
4	-1.0	-1.0	-0.8801620749291033	-0.029112368589267135
5	0.0	0.0	-0.2253147218564956	-0.9991524699951226
6	-1.0	-1.0	-0.9492332761147301	-0.0016943417026455965
7	0.0	0.0	-0.0989561875164966	-0.9999971292061947
8	-1.0	-1.0	-0.9902076729521999	-5.741579369278327e-6
9	0.0	0.0	-0.01948876442658909	-0.9999999999670343
10	-1.0	-1.0	-0.999620188061125	-6.593148249578462e-11
11	0.0	0.0	-0.0007594796206411569	-1.0
12	-1.0	-1.0	-0.9999994231907058	0.0
13	0.0	0.0	-1.1536182557003727e-6	-1.0
14	-1.0	-1.0	-0.999999999986692	0.0
15	0.0	0.0	-2.6616486792363503e-12	-1.0
16	-1.0	-1.0	-1.0	0.0
17	0.0	0.0	0.0	-1.0
18	-1.0	-1.0	-1.0	0.0
19	0.0	0.0	0.0	-1.0
20	-1.0	-1.0	-1.0	0.0
21	0.0	0.0	0.0	-1.0
22	-1.0	-1.0	-1.0	0.0
23	0.0	0.0	0.0	-1.0
24	-1.0	-1.0	-1.0	0.0
25	0.0	0.0	0.0	-1.0
26	-1.0	-1.0	-1.0	0.0
27	0.0	0.0	0.0	-1.0
28	-1.0	-1.0	-1.0	0.0
29	0.0	0.0	0.0	-1.0
30	-1.0	-1.0	-1.0	0.0
31	0.0	0.0	0.0	-1.0
32	-1.0	-1.0	-1.0	0.0
33	0.0	0.0	0.0	-1.0
34	-1.0	-1.0	-1.0	0.0
35	0.0	0.0	0.0	-1.0
36	-1.0	-1.0	-1.0	0.0
37	0.0	0.0	0.0	-1.0
38	-1.0	-1.0	-1.0	0.0
39	0.0	0.0	0.0	-1.0
40	-1.0	-1.0	-1.0	0.0

Jeżeli radykalnie zmienimy równanie naszego ciągu i zastąpimy $c = -2$ na $c = -1$ to uzyskamy podobne zachowanie. Dla $x_0 \in \{-1, 1\}$ wartości oscylują pomiędzy 0 a -1 , dla $x_0 \in \{-0.75, 0.25\}$ na początku otrzymujemy zachowanie

chaotyczne, które po paru iteracjach stabilizuje się pomiędzy 0 a -1 .

Wnioski

Wyznaczanie kolejnych wyrazów ciągów rekurencyjnych może mieć różną stabilność w zależności od parametrów wejściowych. Przykładem tego jest nasz ciąg $x_{n+1} = x_n^2 + c$. Wynika z tego, że pomimo obecności potęgi w naszym wzorze istnieje klasa zadań/problemów które "stabilizują" się; błędy akumulacyjne są w nich pomijane. Pozwala nam to na wykonywanie niektórych obliczeń na maszynach o skończonej precyzji.

Dlaczego więc wartości dla $c = -2$ i $x_0 = 1.9999999999999999$ zachowują się tak chaotycznie? Ponieważ zadanie to jest źle uwarunkowane dla dobranych danych wejściowych. Odejmujemy liczby bliskie sobie a następnie akumulujemy błąd poprzez podnoszenie do kwadratu.